Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XLIII
SERIA II
Nr. 11 716

6 PAGINI
50 BANI

LUNI
2 FEBRUARIE
1987

MOBILIZATOR PROGRAM DE MUNCĂ, DE ACȚIUNE REVOLUȚIONARĂ PENTRU ÎNFĂPTUIREA PLANULUI PE ACEST AN ȘI PE ÎNTREGUL CINCINAL

Concluzia desprinsă în urma analizei realizărilor înregistrate de poporul nostru în activitatea de dezvoltare economico-socială, în ansamblu, a cincinalului cincizecenal, este aceea că pe ansamblu, chiar în condițiile grele din viața internațională și ale repetării unor lipsuri în mumele proprii, am înregistrat o creștere importantă în toate sectoarele producției materiale, ale vieții spirituale. Astfel, ara cum se evidențiază în Cumulatul cu privire la îndeplinirea Planului național unic de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România pe anul 1986 — document dat publicității după ce a fost examinat și aprobat recent de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. — acțiunile-se consecvent pentru dezvoltarea forțelor de producție, în 1986 s-au obținut rezultate însemnate în dezvoltarea industriei, agriculturii și a celorlalte ramuri ale economiei naționale, în creșterea eficienței economice. În industrie, de pildă, înregistrînd unele dintre cele mai înalte rîmuri de creștere din ultimii ani, în timp ce în agricultură s-a realizat ceea mai mare producție de cereale din istoria patriei. Apoi, sînt remarcabile și progresele obținute în domeniul producerii mașinii, în creșterea vitalității naționale, a ridicarea conștiinței, în dezvoltarea științei și a învățămîntului.

Calificînd, aceste realizări, rîmurile de 7,7 la sută și, respectiv de 12,8 la sută în care creșeri producția-marfă industrială și producția globală agricolă, creșterea cu 7,3 la sută a venitului national și cu 7,4 la sută a productivității muncii reprezintă succese notabile ale lui Omul și pentru noi actualul cincinal, în care poporul nostru are de înfăptuit sarcini dintre cele mai cuprinzătoare ale de dezvoltare, este, faptul că toate aceste rezultate, înregistrate în 1986, au ne pot mulțumi, ele fiind depășite de posibilitățile existente, de condițiile excepționale create prin grija partidului și statului, a secretarului general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în toate sectoarele economiei. Și toate că s-a investit mult, îndeosebi-se programe apreciabile pentru o tot mai temeinică organizare a activității, în sectorul industriei extractive și în domeniul energetic au fost continuate, și în 1986, să se manifeste lipsuri serioase. Nesoluționarea o dată cu sfîrșitul cincinalului actual și a notelor deslocuiți în ce privește comercial exterior, este de natură îngreuiștiul o reducere a ritmului de creștere a producției și a venitului în acest anul. Este o situație care ne obligă la o mare mobilizare de pe plata exterior. Este o situație care ne obligă la o mare mobilizare de pe plata exterior.

FAMILIA TÎNĂRĂ DĂ MARILOR RĂSPUNDERI ALE SOCIETĂȚII!

Împreună pentru o viață

„MAREA NOASTRĂ BUCURIE — COCONII"

— O familie tînără, harnică și cu copii? Păi, aici, în Maramureș, o să tot găsiți pentru că moroseniîor le-au plăcut dintotdeauna pruncuții. Așa de mult le-au plăcut, încît i-au numit, cu dragoste, **coconi**! Iar cu hărnicia?! De aceea să aibă moroșanul că în rest...

Cu această pre-documentare am plecat către Cicîrlău, într-o dimineață de iarnă frumoasă și ușor artificială ca o ilustrată. Am plecat la Cicîrlău împreună cu primarul comunei, Zamfir Meszaroș, care a ținut să ne însoțească, măcar pentru a-și mai spori cunoștințele despre oamenii comunei. Pentru că, fiind primar numai de la 1 mai 1986, a avut timp să se familiarizeze cu problemele mari ale comunei, dar nu și cu toate aspectele acestor probleme, foarte mari, care se numesc oameni! În primărie s-a tocmit un nou sfat. S-au numit două, trei, patru, mai multe familii, dar părerile au coincis, pînă la urmă: Zete.

Nu s-ar putea spune că sînt puține gospodăriile bune de intrat în Cicîrlău, dar casa lor, a familiei Zete, te atrage imediat atenția. Nu numai pentru că este nouă, nu numai pentru că noutatea ei nu a înlăturat specificitatea caselor maramureșene, ci și pentru sentimentul pe care ți-l transmite că gospodarii sînt totdeauna bucuroși de oaspeți. Cînd e faptul că afli că e apă curentă în casă, dacă te gospodărești găsit-o la fîntînă, în curte, îți spune despre cît de adînc sînt înrădăcinate aici tradițiile, adică felul de a trăi și de a gîndi al oamenilor. Cu Viorica, dialogul se tocmește repede. Le știe și le spune și pe cele bune și pe cele rele, și necazurile, și frumusețile. În 10 noiembrie 1986 s-au împlinit 18 ani de la căsătorie. Cum a fost? „Parcă-ar fi fost vis, parcă nici nu era vorba despre mine. Au fost în nuntă aia șapte nunți în sat și toate s-au făcut după cum sînt obiceiurile la noi. Părea satul a fi tot numai o sărbătoare. Iar eu nu aveam decît 18 ani. Abia terminasem școala. Nici nu știam gospodări. Nu știam a face nici ochiuri! După nuntă, Nicolae s-o dus la lucru, eu am rămas acasă și n-am știut a mă lua de nici unele. La prînz m-am dus de-am mîncat la mama și m-am gîndit: cînd a veni Nicolae, ce vedea eu cum m-oi descurca. Nu m-am putut descurca. O făcut tot el mămăligă cu brînză și lapte. Și-apo', cînd ne-am tocmit și noi o brumă de gospodărie, o zis Nicolae: «Du Viorică, lau vacă, da' ce-am face cu mulțul?!» Că eu nici a mulje nu știam, dară erau la noi și tata și mama și de rușine m-am apucat să mulg. O mers cam greu, dar o mers. Acum...". Își amintește cu drag de începutul căsătoriei lor pentru că timpii nu a stat în loc și familia Zete, sporindu-se unul pe altul, înțelegîndu-se și iubindu-se, hărnicind împreună, a reușit să se impună ca una din familiile trainice și frumoase ale Cicîrlăului. Și-au făcut și mașină și sură și și-au pus și apă în casă. Și-au venit și copiii („asta mi-o fo' cea mai mare bucurie, zice Viorica, să-mi văd copiii crescînd că spuneam, îi aveam numai pe Daniel, numa' să-l văd în grupa mare, apo' numa' la școală să-l văd și acu' îs avea eu o bucurie mare de-a rămînea vrea el: să se facă inginer la mine și să vină înapoi aici, la Cicîrlău"). Daniel, cel mai mare este în clasa a IX-a la Liceul industrial nr. 2 din Baia Mare, Nicoleta e în clasa a VII-a, iar Anamaria este în grupa mare la grădiniță. Au drag de gospodărie și fiecare își știe rostul în casă. Daniel a cosit toată vara alături de tatăl lui, apoi a strîns fînul și cînd vine acasă are grijă vițelor. Nicoleta, și chiar Anamaria cît e de mică, o ajută pe mama la curățenie, la treburile casei. Fără asta nu se poate, mai spune Viorica. „Aș o fo' mereu la noi, așa trebe să fie măcar că vrei să înveți carte și să ajungi inginer: la noi, omul gospodar se cunoaște după sură, și-apoi dacă ai sură mare (vite multe, înțelegem noi) și munca-i mare."

Viorica este cooperatoare (a terminat o școală comercială), o vreme a lucrat la un magazin la Bîrgău, iar Nicolae — tractorist la I.P.E.G. Dar, această sînt meserii, ce să zicem așa, oficiale, pentru că, dacă ar fi să punem cap la cap tot ceea ce fac ei, ar trebui să-i numim, mai simplu, dar mai exact: **gospodari**. Adică, oameni care schimbă o haină de lucru cu o altă haină de lucru, oameni pentru care totul începe ceva mai devreme decît pentru alții și se termină și ceva mai tîrziu. Au pornit-o la drum numai cu dragoste și cu gîndul statorniciei („de unde să avem? că la Nicolae au fost șapte copii acasă, iară noi am fost cinci fete, și la mine, cea mai mică, n-a mai rămas nimică"), și cu încrederea că nu te încurcă de nici un fel copiii. Ba, dimpotrivă: te uiți la ei și te bucuri cînd îi vezi crescînd și știi că ai pentru cine munci. „Or fost și greutăți, zice Viorica, la Bîrgău îi luam cînd mergeam la serviciu, pe Daniel îi pe Nicoleta pe bicicletă: unul pe portabagaj, altul — pe cadru, și apoi stăteau cu mine la magazin pînă terminam. Dar, cînd e înțelegere...". Așa e: cînd e înțelegere și necazurile parcă își au rostul lor, vin parcă doar să încerce trăinicia familiei. Vin și plesnesc fără să lase urme. Dragostea de familie, de casa ta, de ai tăi se învață zi de zi în chiar familia în care te-ai născut și-ai crescut. Plecat pentru prima dată dintre ai săi, Daniel plîngea de rupea pămîntul. A trebuit ca mamă-sa să stea o lună cu el la Baia Mare pentru a intra în ritmul orașului, al școlii. În luna aceea a luat notele cele mai mari. Întîmplarea pare a scoate în evidență faptul că sentimentul familiei, în cazul familiei Zete, s-a transmis, cu putere, și siguranță. Este o zestre tare prețioasă aceasta!

CONSTANTIN STAN

Ne mindrim cu copiii noștri

O SEMNIFICATIVĂ SCHIMBARE

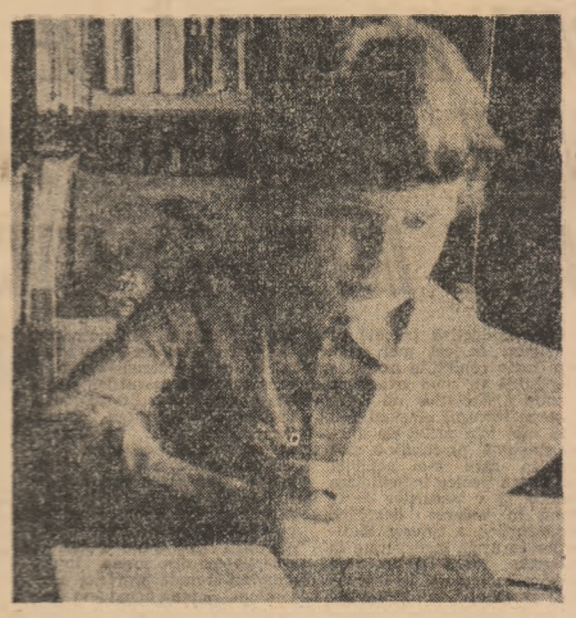

Tudor Moldovan este unul dintre acei copii atît de inteligenți încît te-ar aduce la disperare, dacă scopul lor iscoditor, dorința de a afla, reușita trecută ar fi permanent umbrite de ceva... simț. Elev în clasa a V-a la Școala generală „Gh. Lazăr" din Zalău, Tudor are o răsfățoasă „condoșenie" în ceea ce privește studiul, o „atrăgătoare" capacitate în ceea ce privește ascunderea pozelor semnificative, o „bogăție" de vorbire și gîndire și o „modestie" în relațiile personale care-l trădează vădit. Nici tatăl lui, nici mama lui nu au aflat decît foarte-foarte puțin despre Tudor seria. Poate și din cauza unei modestii exagerate. Sigur că s-au mirat de succesele în știință ale lui, sigur că și-au dat seama că Tudor obținea din clasa a III-a, a IV-a, dacă mult prea devreme obișnuiți cu unii copii, dar totuși schimbări au apărut din întîmplare sub ochii părinților, care au avut ei și primul model despre școlărie. Pesemne că tatăl, Ioan Moldovan, este adeptul unei preocupări tradiționale de atmosferă, mai puțin, dar fiul lui și-a luat din „Cum trebuie să scrie un mare scriitor", în felul acesta: „...deci, proza are un stil aparte, în care eroii principali, de obicei medici, țărani, bogați sau săraci, sau tîlhari (pozitivi) intră la cofetărie și comandă pizza", și continuă astfel: „Cei negativi (nu prea sînt) abia scapă de miliție". Nu vreau să intru în nu mai știu ce subtilități de analiză literară, dar este evidentă tendința spre, ceea ce spuneam la început, amendarea cliseelor de orice fel, amendare ce are ca suport ironia. Un spirit eritic extrem de ascuțit, o intuiție sigură ne îndreptățesc să credem că Tudor Moldovan va fi, cel puțin, un aspru cititor, iubind și trăind literatura, iubind și trăind limba română. Ca orice copil, aș spune ca orice copil al secolului nostru, este atras de science-fiction, alunecarea spre fantasticul rece (fantasticul tehnicii moderne, i-am putea zice) avînd însă o aceeași tentă ironică. În finalul schiței „Calea trezirii", cuvintelor, stărilor le sînt asociate culori, dar într-un mod foarte puțin obișnuit: „Tirrr, tirrr!... Pe birou sună telefonul. — Alo! Da! (cureubeu pe fața cranicului). Nemaiposomnit! (Roș). Formidabil! (verde, mato, albastru, în final, roșu). Bine! (amestec de culori)".

Nu vrem să facem pronosticuri hazardate. De altfel, nu pentru a anunța posibila intre a unui scriitor am scris despre Tudor Moldovan (de acest lucru ocupîndu-se cei înclinați spre descoperiri de talente literare). El ne supune atenției o psihologie, nu aparte, ci aceea a unei alte generații. O generație care, iată, nu este altă decît aceea a copiilor noștri. Din acest punct de vedere, mijloacele educaționale se cer și ele modernizate, adaptate acestor copii ce se dezvoltă extrem de rapid în inteligență, ce ne obligă (așa cum era și cazul puștiului Jigorea, specialist în calculatoare!), pe noi, părinții, la perfecționare, la a ține pasul cu ei. O frumoasă și am spune o semnificativă schimbare în relația părinți-copii se întîmplă sub ochii noștri. Trebuie să ținem seama de ea. Și să fim mindri că ea există.

CONSTANTIN ION

EGALI ÎN FAȚA VIITORULUI

[illegible] familiei, în care copilul descoperă învățămintele unor „lecții ale vieții de-acasă" și în care adolescentul își găsește [illegible] „zborului" sale independente, este completat în mod firesc și eficient de instituțiile de învățămînt și cultură. Iată de ce, pentru a vedea cum aceste instituții își exercită rolul în educarea și maturizarea tinerilor, am ales drept țintă „Casa pionierilor și elevilor patrioți din orașul Sighetu". Ca [illegible] o avem pe directoarea Maria Mihăescu, [illegible] de limba și literatura română.

„Dintre aptitudini de ani și creșterea personalității prin fapte, ne spune ea deschiderea dialogului nostru. La conferința școlii cu problema și cercetarea personalității tînărului se derulează cu vigoare, armonios. Tinerilor trebuie să li se aprecieze îndrăzneala și entuziasmul, receptivitatea la adevăr și noutate, la problemele trainice, despre viață. Noi, adulții, alcătuim cei care trebuie să le impărtășim metode, ne bar și răbdare din experiența noastră, să le asigurăm toate condițiile pentru afirmarea lor plenară. Munca noastră de modelator al caracterelor, de orientare spre ceea ce trebuie și fără în viitorul mai apropiat (mă refer la anii de școală), sau mai îndepărtat (adică atunci cînd îți vor exercita profesiunea aleasă), revine și familiei, dar mai ales școlii educatoarelor. De aceea, activitatea noastră în cadrul Casei pionierilor și școlilor trebuie o privesc ca parte integrantă a unui program instructiv-educativ, de formare și autoformare [illegible] de la o vîrstă ce se situează între copilărie și adolescență. Copii de ani cu rezultate bune obținute la diverse concursuri județene sau naționale, mine se pot numara printre personalitățile marcante în lumea artei, a tehnicii. Ei sînt mîndria noastră dintotdeauna. Dar scopul activității noastre este orientat în mod deosebit spre descoperirea performerilor într-un domeniu sau altul. Mulțumirea sufletească și bucuria educatorilor sînt mari atunci cînd aflăm că foștii elevi sînt oameni de bază în unitățile unde muncesc, fac cinste prin competențe și destoinicie profesională colectivelor din care fac parte. De unde să știm noi că tocmai printre cei 4 000 de copii înscriși anual în 23 de activități nu sînt și talente excepționale? De aceea îi avem în vedere și considerăm pe fiecare ca pe viitorul. Și mai sînt miezurile noastre cînd îi vedem cîntînd, dînd și scriind fără ezitare și impărtășind cuiva ceea ce mai bine știe și cunoaște. Ne bucurăm de fiecare. Le putem oferi cele mai bune modelș de formare și afirmare".

În fișele reportajului nostru Mariana au pledat distincțiile „Marele Premiu" la concursul „Centenarul Tonitza" de la Vaslui și cel din Tabăra națională de creație plastică de la Năvodari, obținute anul acesta, dar și marea sensibilitate artistică, talentul acestei copile delicate și sfioase, care ne-a mărturisit că frumusețile din jurul ei le exprima mai ușor cu penelul decît prin cuvinte. „Ce preferințe ai Mariana?" „Desenele mele vorbesc despre modul cum respect realitatea, dar în ele introduc și gîndurile mele. Și-acestea spun despre această. Am început să lucrez în mod serios acum trei ani, cînd tovarășa profesoară Ustianu Maria a venit la școala noastră (sînt elevă în clasa a VI-a a Școlii generale nr. 4) și m-a îndemnat să mă înscriu la cercul de pictură. Mi-am spus că vor fi văzut cei mari talent în toaca mea de copil. Mă interesau cu preferințe. Întîi mă voi referi la subiectele desenelor mele. Îmi place să pictez copiii jucîndu-se. Altul este cel al păcii, nu numai că anul 1986 a fost declarat Anul Internațional al Păcii, ci și prin faptul că țara noastră ocrotește copilăria prin politica ce o duce. Aceste lucrări încerc să le redau prin prisma simțirilor mele, folosindu-mă de culori pline de viață, luminoase, aceasta fiind a doua preferință. Am multe de învățat. Voi fi pricioșă sau nu, dar consider că atunci cînd îți stă în puteri și poți să bucuri sufletul celor din jurul tău, merită efortul".

De la ceilalți coordonatori de la cercurile de automodelism, aeromodelism (maistrul Valerian Zaharia), carturi (profesor Ștefan Roman și maistru-instructor Marcel Frățilă), am aflat că în perioada iulie — septembrie pionierii au avut prilejul să crească în înălțimea faptelor de muncă, de hărnicie, în seriozitatea și responsabilitatea cu care și-au îndeplinit îndatoririle în cadrul concursurilor organizate. Gîndurile și năzuințele lor, proiectele și ambițiile cu care au pornit la drum, sînt oglindite acum într-un mare număr de premii și locuri fruntașe, care răsplătesc activitatea lor și, deopotrivă, pe aceea a dascălilor lor. La concursul republican Năvodari, locul II viteză și locul II îndeminare au fost ocupate de pionierul clasei a VIII-a de la Școala generală nr. 2, Gabriel Rusu, tot el obținînd și locul II la viteză la concursul „Start spre viitor" de la Cluj-Napoca. Antoniu Papacioc, tot din clasa a VIII-a de la Școala generală nr. 3, a ocupat locul I la construcții aeromodele de la Săliște, județul Sibiu. La carturi s-a impus Gabriel Petraru, de la Școala generală nr. 6, ocupînd locul I la Concursul de îndeminare de la Roman, din județul Neamț. Întrebați ce vor să se facă cînd vor fi mari, cei trei ne-au mărturisit că vor să devină mecanic-auto, inginer constructor de avioane, inginer constructor, „oricum prin meseriile noastre să producem bunuri folositoare pentru oameni și nu ceva care să le amenințe viața". Este dorința copiilor români să trăiască și să gîndească frumos. Copiii țării învață ce e dragostea de frumos, ei își cer dreptul la o viață liberă într-o țară liberă. Aceste plăpînde ființe se uită la cei vîrstnici cu încredere, își lasă mîna în mîna noastră și ne cer ocrotire. Alături de ei, prin tot ceea ce facem noi, adulții de azi, dorim pacea și liniștea lor de mîine.

FLORENȚA MARDALE

Un cuvînt de neînlocuit: ACASĂ

LOCUL UNDE TE-AI ÎMPLINIT CA OM

Noua istorie a Giurgiului începe, practic, după Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, evenimentelor vechi adăugîndu-li-se cele ale timpului nostru, la fel de pline de semnificații ca și cele dintîi. Industrializarea, cu toate efectele ei, s-a făcut simțită și aici. În cetiva ani, Giurgiu a devenit o citadelă a chimiei, o citadelă a industriei românești constructoare de mașini. „Acasă" pentru giurgiuveni a început să însemne nu doar locul copilăriei, ci și locul unde era nevoie de ei, de munca, inteligența și priceperea lor. Noile întreprinderi giurgiuvene aveau nevoie de specialiști, de oameni calificați. Și ei s-au grăbit să se întoarcă, să fie prezenți de la început, la punerea primei pietre la temelia noii istorii. Au apărut în oraș și oameni de prin alte locuri, veniți aici să-și rostuiască viața în rînd cu vechii locuitori. Întreprinderea Constructoare de Mașini și Utilaje Grele este înainte de toate un simbol. Un simbol al dorinței de pace, de bună vecinătate, de colaborare a poporului nostru. Întreprinderea și-a făurit deja o tradiție, devenind una dintre mîndriile Giurgiului de astăzi. S-a durat aici o familie, o mare familie a muncii. La I.C.M.U.G. se practică astăzi meserii de care, pînă la apariția unității respective pe harta economică a municipiului, nu se auzise încă pe aici. Printre acestea se numără și cea de metalurgist. Valerică Mircea a fost și el, o bucată de vreme, „bucureștean". Îi plăcuse metalurgia, voia să se facă turnător, numai că pe vremea aceea orașul lui natal n-avea cum să-i ofere această posibilitate. A plecat la București. Cînd a avut pentru ce, s-a întors imediat în Giurgiu. Lucrează de la înființare la Secția turnătorie a I.C.M.U.G., folosindu-și din plin priceperea în meseria pe care și-a ales-o. Tot la Giurgiu a cunoscut-o și pe Maricica, venită din Moldova să-și afle un rost în viață în orașul care trăia o nouă tinerețe. Nu, nu se gîndea să devină chiar metalurgistă, nici nu pare o profesie potrivită pentru o femeie. Pasiunea pentru această meserie foarte dificilă i-a transmis-o Mircea. S-au căsătorit, întemeind încă o tînără familie în marea familie, și ea foarte tînără, a metalurgiștilor giurgiuveni.

„M-am întors la Giurgiu — îmi spune Valerică Mircea — de îndată ce am aflat că și la mine acasă pot să fac meseria care m-a pasionat dintotdeauna. Dar nu numai împlinirea profesională mi-am aflat-o aici, ci și pe cea de om. M-am căsătorit. Acum, eu și Maricica avem și un băiețel. Maricică a venit la gura cuptorului mai întîi din curiozitate. Apoi a început să o pasioneze. S-a hotărît să îmbrățișeze această foarte dificilă profesie, așa că am devenit una dintre primele familii de metalurgiști sută la sută din Giurgiu".

O familie, o familie care s-a clădit sub semnul aspru și fierbinte al oțelului incandescent, la fel de trainică, de întemeiată ca o șarjă scîlpitoare. O familie care și-a găsit în fostul oraș, cu viață anonimă și nostalgia marilor metropole, nu numai împlinirea profesională, ci și cea socială. „Acasă" înseamnă, iată, nu doar locul unde te-ai născut și ai copilărit, ci și locul unde te-ai împlinit ca om.

SORIN OVIDIU BĂLAN

Arta pentru cei mici

DIN PREA PLINUL SUFLETULUI

De la casele lor de lemn la obiectele de uz casnic, de la portul copiilor și maturilor pînă la limbajul de fiecare zi, care se încarcă de valențe specific artistice prin folosirea plastică a cuvîntului, totul în Maramureș are ținută artistică. Copiii se nasc și cresc în sentimentul frumosului, poezia și cîntecul însoțindu-i pe tot parcursul vieții — de la cîntecele de leagăn, la obiceiurile de iarnă sau la ora tîlle de nuntă. În sfîrșit, un gust desăvîrșit pentru culoare și un peisaj excepțional fac ca orice copil să se simtă îmboldit de a lua o foaie de hîrtie și creioane sau acuarele și să transmită celor din jur frumusețea trăită. Existența unui mare număr de copii-creatori în Maramureș nu mai miră azi pe nimeni. După cum, valoarea excepțională a creațiilor lor nu mai miră azi pe nimeni. Putem chiar vorbi de adevărate școli de pictură la Vișeu, la Sighetu Marmației, la Tîrgu Lăpuș, la Poienile de sub Munte, la Baia Sprie, la Săliștea de Sus, la Copalnic Mănăștur, la Baia Mare (și am enumerat localitățile pornind a da dimensiunile efective ale mișcării artistice a copiilor maramureșeni). Sînt familii întregi care pictează. Nu pentru a expune, nu pentru a face carieră artistică, ci, pur și simplu, din nevoia de a pune pe hîrtie sau pe pînză prea plinul lor sufletesc. Pictează cu aceeași conștiinciozitate și grijă cu care-și fac leagănele pentru copii, porțile sau cergile. Cînd arta devine o preocupare cotidiană, cînd ea este resimțită ca nevoie a omului, atunci se poate spune cu adevărat că întreaga viață se umple de frumusețe și moralitate. Peisaje și copii (foarte mulți copii în picturile micilor maramureșeni), tonuri de alb, de roșu și albastru, alăturări de culori amintind tradițiile spațiului lor, o siguranță a desenului extraordinară (siguranță care le permite și linia clasică și viziunea, interpretarea lumii) sînt regăsibile în orice creație. Cuvintele sînt cam puține și spațiul prea mic pentru a vorbi pe larg despre cele realizate de copiii Maramureșului. Bucuria noastră cea mai mare este că ei pictează, că sînt, că duc pe mai departe tradiția artistică a Maramureșului, îmbogățindu-ne viața, luminîndu-ne-o, făcîndu-ne-o mai frumoasă.

IONUȚ ALEXANDRU

Ecouri la articolele publicate

NOI SÎNTEM RĂSPUNZĂTORI DE FRUMUSEȚEA VIEȚII

O foarte frumoasă caracterizare a situației relatate de articolul **„Cînd nu ți se mai spune mamă"** ne-o aduce scrisoarea lui Ștefan Paraschiva din Tîrgoviște: căsătorii la fără frecvență. Așa e, o căsătorie nu se poate face cu scutire de frecvență nici în ceea ce privește prezența sentimentelor, nici prezența fizică. Întemeierea unui cămin, grija pentru copii sînt probleme majore exprimînd, aproape fără a greși, întreg caracterul unui om. „Trebuia să stați și să vă creșteți copiii, numai astfel vă puteați exprima direct dragostea pe care acum doar o strigați". Aceeași atitudine transantă o aflăm și în scrisoarea Marianei Caraivan din Însurăței, Brăila: „Sînt încă la frumoasa vîrstă a adolescenței, nu știu ce înseamnă responsabilitatea unei familii, în consecință nu am dreptul să-i judec pe cei mari, dar am noțiunea de omenesc și cred că nu-i puțin. Am citit articolul dumneavoastră cu o nespusă curiozitate și nu numai atît... De ce? Pentru că felul în care își asumă L.I. răspunderea de mamă nu mi se pare deloc firesc, deloc omenesc. A greșit enorm față de familia sa și, mai ales, față de Luminița și Mihaela care, la vîrsta lor, au nevoie de iubire, au nevoie de jocurile minunate ale copilăriei. De ce lacrimi? De ce teama? De ce să nu știe despre cea care le-a dat naștere? Sînt întrebări la care nu așteptăm răspunsul din partea nimănui, vrem doar să și le pună L.I. și tot ea să răspundă. Chiar dacă greșim, sîntem oameni și putem găsi oricînd ajutor și înțelegere. Să nu uităm că, uneori, faptele noastre sînt determinate de situații nu tocmai ușoare, situații în care trebuie să hotărîm singuri. Tocmai de aceea nu cred că mama Mihaelei și a Luminiței nu mai poate avea nici o șansă la minunatul cuvînt mamă. Ajutînd-o pe L.I. azi, mîine ne vor mulțumi Mihaela și Luminița și cum ar putea-o să facă decît știind că ele au reînvățat surîsul copilăriei". Este ceea ce dorim și noi pentru că articolele noastre nu vor să blameze, ci doar să ajute.

DIN NOU NI SE CERE UN SFAT

Scrisoarea lui Lili Iris S. — 17 ani și jumătate — din Tîrgu Neamț ne solicită un sfat, ba, chiar ceva mai mult un sprijin. Despre ce este vorba? „Am numai mamă. Și acasă am mai fost o soră — căsătorită — și doi frați mai mari decît mine. După absolvirea celor 10 clase, aș fi vrut să dau treapta, dar mi-a fost jenă ca frații să mă tot ajute cu bani. De aceea am hotărît să mă încadrez la o întreprindere din oraș ca muncitor necalificat. La început am fost bucuroasă că o pot ajuta pe mămica, dar, după aceea, mi-am dat seama că am greșit. Nu pentru că nu-mi place să muncesc, ci pentru că am visat să urmez și eu o profesie. Acum aș vrea să dau la o școală profesională, apoi să fac liceul la seral. Vă rog să-mi spuneți dacă e posibil. Împlinesc 18 ani pe 14 mai. Vă rog din suflet să mă ajutați, iar dacă nu se poate, măcar să-mi dați un sfat. Faptul că nu am tată să mă oblige oare la reașezarea oricăror vise? Cel puțin dacă aș ști unde e, dar de la vîrsta de 8 ani nu l-am mai văzut. Nici mămica nu cred să mai aibă vreo veste de la el, deoarece evită totdeauna acest subiect. Dar cred că e cazul să termin cu lamentările". Dragă Lili, iată că un sfat ți l-ai dat singură: să terminăi cu lamentările și să aștepți pînă de speranță că vei întîlni și prieteni adevărați și oameni care să te înțeleagă. Pentru a te putea ajuta, scrie-ne mai precis: adică numele exact, întreprinderea la care lucrezi, meseria pe care ai vrea să o urmezi. Numai în felul acesta te putem sprijini efectiv. Pînă atunci, nu renunța la visele tale!

PLEDOARIE PENTRU ÎNCREDEREA ÎN OAMENI

Dialogul nostru cu cititorii capătă pe zi ce trece valențe tot mai mari. Anchetele, reportajele noastre i-au invitat pe mulți tineri să ne scrie. Să ne scrie despre cele relatate de noi sau despre cele ce li se întîmplă în viața lor. Din Buzău, D.M. Horațiu ne propune un caz interesant, chiar dacă datele, destul de sumare, ne fac doar să presupunem unele lucruri, fără să intrăm în sfera certitudinilor. Iată, pe scurt, care-i este povestea: În vara anului 1984, în tabăra de la Năvodari, a cunoscut-o pe Simona S. din Timișoara. Și, cum adolescența este în permanentă căutare a unei persoane către care să se reverse prea plinul sufletesc, confundat adesea cu marea iubire, cei doi s-au simțit atrași unul de celălalt, altfel spus „s-au îndrăgostit". Horațiu ne scrie că Simona („datorită concepțiilor și îngrădirilor părinților ei") era înclinată spre pesimism (de altfel, o altă caracteristică a adolescenței, pentru ea neexistînd decît două culori — alb sau negru). Ba, mai mult, Simona, amenința chiar și cu sinuciderea (o „poză" adolescentină foarte rar întîlnită, dar frecventată în limbaj). După ce zilele de vacanță au rămas doar în amintire, cei doi și-au scris și Simona dădea semne încurajatoare: „scrisoarea era plină de optimism și încredere". „Eram bucuros, ne scrie Horațiu, credeam că a înțeles adevăratul sens al vieții, credeam că și-a găsit un ideal, dar, brusc, a încetat corespondența printr-o felicitare de anul nou — 1985 — în încheierea căreia era scris: uită-mă!". O prietenă a Simonei îl informează pe Horațiu că Simona a fost în spital, luînd o doză ceva mai mare de somnifere, dar că nu s-a întîmplat nimic altceva. Apoi, orice veste despre Simona încetează. Foarte îngrijorat, cititorul nostru ne roagă să o ajutăm pe Simona cu un sfat, să încercăm noi să-i redăm încrederea în dragoste și viață. Dacă la mijloc nu este, pur și simplu, o fantezie a unei fete care vrea să-și arate la acest mod teribilist prietenia, atunci îi spunem Simonei că la 16—17 ani, cît am înțeles noi că are, nimic nu poate fi atît de dramatic (nici măcar micile neînțelegeri ale părinților, părinți care și cînd greșesc, greșesc pentru că vor binele copiilor lor!) încît să merite gînduri întunecate, dar gesturi necugetate. Viața este frumoasă. Viața este frumoasă pentru că oamenii și-o fac frumoasă. De frumusețea vieții noastre nu este nimeni responsabil, ci noi și numai noi. Mai sînt atîtea lucruri de descoperit, mai sînt atîtea bucurii pe care încă nu le știi, Simona, încît de-abia cînd vei ajunge cu adevărat, să pricepi bucuriile și farmecul vieții, vei prețui fiecare clipă, fiecare zi din existența ta. Dragă Simona, sperăm că vei recepționa cuvintele noastre, sperăm că totul nu a fost decît o glumă (cam neagră, e adevărat!) și că îi vei răspunde lui Horațiu, abordînd o atitudine mai fermă decît această cețoasă amenințare: spune-i că la 16 ani sentimentele se încheagă și se destramă repede, dar asta nu-i nici o nefericire. Încrederea în oameni trebuie să primeze. Încrederea că fiecare își va afla fericirea.

S. CONSTANTIN

În spiritul orientărilor și indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, al sarcinilor stabilite de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

SĂ ACȚIONĂM CU TOATE FORȚELE PENTRU ÎNFĂPTUIREA ÎN CELE MAI BUNE CONDIȚII A PLANULUI PE ACEST AN

Realizarea integrală a tuturor sarcinilor la export — obiectiv prioritar pentru toate colectivele muncitorești

ACȚIUNI INTENSE PENTRU REDUCEREA IMPORTURILOR ȘI CONSOLIDAREA PRESTIGIULUI PE PIAȚA EXTERNĂ

LA FABRICA DE PROTOTIPURI ȘI PROIECTARE TEHNOLOGICĂ PLOIEȘTI

Unitate cu un profil mai deosebit (trăiește denumirea ar o arăta) în peisajul industrial al Ploieștiului, Fabrica de Prototipuri și Proiectare tehnologică, pe a cărei structură este grefată Centrala Industrială de Utilaje și Piese de Schimb pentru Prelucrarea Țițeiului și Petrochimie, e-a remarcat, cu deosebire în ultimii ani, prin rezultatele cu totul notabile obținute de valoroasă sală colectivă, realizate de Ordinul Muncii clasa I, cu care e fost distinsă pentru activitatea din 1985, de locul frunțașe — în ramura petrochimie — ce care a fost chiar Întrecerea socialistă din primul an al cincinalului 1986—1990 și, fapt semnificativ pentru seriozitatea, responsabilitatea, pasiunea cu care se muncește aici, de mult în care a Inceput anul 1987 (dud — iată — la sfârșitul lunii ianuarie de poate raporta Indeplinirea tuturor sarcinilor aferente acestei perioade).

— Specificul activității noastre — ne declara tovarășul inginer Mihai Teleaș, directorul fabricei, coordonatorul director adjunct al centralei, — impune atît o permanentă muncă de cercetare și de găsire a unor soluții constructive inedite pentru o anumită gamă de aparatură utilizată în industria petrochimiei, cît și a posibilităților de executie a unor produse de serie mică și chiar foarte mică, dar absolut indispensabile domeniului pentru care lucrăm. De fapt, dual atît principalele direcții, la care ne concentrăm forțele: reducerea importurilor — la nivelul Ministerului Industriei Petrochimice — prin realizarea unei aparaturi și a unor piese de schimb cu performanțe tehnice comparabile sau chiar superioare celor realizate pe plan mondial, și participarea mai intensă la activitatea de comerț exterior, în mod direct, fie prin oferirea unor utilaje complexe, fabricate de alte întreprinderi, cu aparatura pe care o realizăm aici. Cu toate că se revine un program de mare destul de încărcat, mai ales în ceea ce privește procesele de organizare și modernizare a producției — în acest an avem în vedere extinderea gamei de produse pe care le realizăm, modernizarea multora dintre ele, ca și asimilarea altora, ceea ce înseamnă circa 70 fișe noi ale procesului de producție — am reușit pînă la ocazia dată să ne îndeplinim la toate sarcinile incluse în cele vizînd reducerea consumurilor energetice, prin degrevarea schimbului II. Sînem convinși că nu vom avea de suferit din aceasta nici unele acțiuni.

Pe ansamblu, simplu, s-ar putea spune, și ar fi greș să mentiem o astfel de schimbă atîta vreme cît oamenii direct implicați în îndeplinirea acestor sarcini — și anume, chiar dacă aceasta e Inaintat și inventiv, și pentru ei multe noțiuni nedomite, ale în care origina nu-i pînă de glăi locul pentru că un beneficiar cere urgent un lot de aparate sau piese de schimb care îi sînt absolut necesare pentru buna lucrare a instalațiilor sale — și pentru care el, acest colectiv, poate nu este complet pregătit, pentru că nu are la îndemînă materia primă necesară sau S.D.V.-ului impuș — dar nu-și pune nici o clipă problema refuzului unei astfel de cereri, avînd conștiința că va trebuie neapărat satisfăcută, pentru o partenerul ală-i postă îndeplini, și rîndul său, acestuia ce-i revin și care ar putea fi compromise dacă n-ar găsi soluțiile necesare. În perioadele — și nu tocmai — de apoi, unii furnizori de materie primă încă au un lucru de mare amărăciune, ne-au avînd un astfel de profil, nu pot achita nici măcăcrea contra dintr-o anumită materie primă — ași cum i se prefinde nu-i dată — pentru că astfel nu numai că s-ar ingreuna și ei atunci cînd ei au-i alt necesare, dar ar contrazice chiar unele reglementări existente, ceea ce îi creează, astfel nimic, și chiar dependînd-ne, aceștiile de plan. Avem în vedere, de asemenea, ca pe un obiectiv de maximă importanță, autoîncadrarea în circuitul productiv a materialelor reciclabile, ceea ce ne permite economisirea unor importante cantități de materiale deficitare. Dacă de acum am luînd în fabricație o serie de produse ce ne ciu-mai bunăoară, cum ar fi aparatele pentru măsurarea concentrației a nivelului în materia primă — ass cum i se prefinde nu-i dată — pentru că astfel nu numai că s-ar ingreuna și ei atunci cînd ei au-i alt necesare, dar ar contrazice chiar unele reglementări existente, ceea ce îi creează, astfel nimic, și chiar dependînd-ne, aceștiile de plan. Avem în vedere, de asemenea, ca pe un obiectiv de maximă importanță, autoîncadrarea în circuitul productiv a materialelor reciclabile, ceea ce ne permite economisirea unor importante cantități de materiale deficitare. Dacă de acum am luînd în fabricație o serie de produse ce ne ciu-mai bunăoară, cum ar fi aparatele pentru măsurarea concentrației a nivelului în materia primă — ass cum i se prefinde nu-i dată — pentru că astfel nu numai că s-ar ingreuna și ei atunci cînd ei au-i alt necesare, dar ar contrazice chiar unele reglementări existente, ceea ce îi creează,

LA COMBINATUL DE PRELUCRARE A LEMNULUI BRAȘOV

Un imperativ de acțiune insuflat de către toate colectivele de oameni ai muncii pe de întreg cuprinsul țării : îndeplinirea integrală a sarcinilor de plan la producția fizică, și de ei, ca atare pe oneroasa cu priori-tate a contracelor încheiate cu partenerii externi. O atare cerință a producției materiale, simplă în esență, implică însă, în realitate, o amplă mobilizare de forțe și capacitățile creatoare, pe direcția îmbunătățirii factorilor calitativi ai producției materiale. Mesaj, pînă astfel sub semnele eforturcerului inventiv, conduce la rezultate superioare în producția de export, ne-a menționat oamenii de etate colectivile de oameni ai muncii. Aceasta este o modalitate reușită în urma căreiîfiar pe care le-am purtat într-o unitate de marcă a industriei românești. Combinatul de Prelucrare a Lemnului Brașov — un mare și consacrat exportator de mobilă. Interlocutori ne-au fost factorii de răspundere ai conducerii unității, specialiști cu o bogată experiență care, prin cuvintele lor ne-au redat cuoele eforu dirceiile, din modalitățile de acțiune, care urmate au permis și au implicînd C.P.L. Brașov dovedind-o cu prisosință — din la obținerea de importante succese în sfera producției de export.

treut. Desigur, pînă la finele anului, acest lucru e posibil de fiind pe nil alte contracte pentru livrarea unor produse de export.

În paralel cu această activitate, în cadrul acestei sfere se practică și alte măsuri care să asigure chiar folosirea cu punctualeare a producției destinate exportului. A fost prin-gînzii din timp baza materială, sînt fondul liquid, da apoi exemplu, la cheltuielile ce necesar un ciclu lung de uscare și prăjire diferențiat-tăți, circa 3—4 luni. În prezent, urmare a acestor măsuri, am putut expedia ekire partenerii de peste hotare produsele contractate cu pînă la de partenerii de peste hotare, depășind deja cu ei la sută valoarea concentrîn din acest an. Drept argument, să arățăm faptul că, în acestă dată, avem livrate contracte cu peste 15 de partenerii de peste hotare, depășind deja cu ei la sută valoarea concentrîn din acest an.

Pentru a asigura o înaltă calitate produselor unității noastre și pentru a putea respecta cu exactitate și termenele contractuale — ne spune, la rîndul său, Gheorghe Cîrnicu, președintele al C.D.M. — se au luat măsuri ca, prin organizarea unei activități de control, acestor de specialiști din cadrul combinatului și finisaje, mărindu-se cosmunitoare, Inst. cooperarea între aceste unități. Am organizat secțiune pe tipuri de semifabricate și produse finite. Toate aceste măsuri ne oferă posibilitatea îndeplinirii obligațiilor pe care ni le-am asumat pentru acest an. Pentru ajutarea, prin semnare contracteler economice cu diverșii partenerii de peste hotare, în firme de renume și tradiție care, am de an, revin cu justificată încredere la C.P.L. Brașov. Pentru că oamenii muncii din combinat și-au făcut un nume de cinste și-a afirma, cu argumente ferme și faptelor, că resp. asbilitatea muncitorească și Îndeplinirea sarcinilor de plan și export se exprimă direct prin calitatea produselor, prin promptitudinea manifestată în onorarea semnăturii.

EMERIC SZEKELY

CALITATE ÎNALTĂ ȘI PROMPTITUDINE ÎN ONORAREA CONTRACTELOR

Mobilizare exemplară, acțiuni ferme pe frontul producerii și economisirii energiei

SPORIREA RITMURILOR DE EXTRACȚIE, CONCOMITENT CU CREȘTEREA PUTERII CALORICE A CĂRBUNELUI

LA INTREPRINDEREA MINIERA SĂLAJ

LA TERMOCENTRALA COMĂNEȘTI

Obiectiv major al fiecărei zile FUNCȚIONAREA AGREGATELOR LA CAPACITATEA MAXIMĂ

LA ÎNTREPRINDEREA DE PRELUCRARE A ALUMINIULUI SLATINA

În centrul atenției: REDUCEREA CONSUMURILOR ENERGETICE

TELEGRAME

CELUI DE-AL IV-LEA CONGRES AL PARTIDULUI AFRICAN AL INDEPENDENȚEI DIN SENEGAL

DAKAR

În numele Partidului Comunist Român, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresăm participanților la cel de-al IV-lea Congres al Partidului African al Independenței din Senegal un cald salut prietenesc, împreună cu expresia sentimentelor noastre de profundă solidaritate militantă.

Între Partidul Comunist Român și Partidul African al Independenței din Senegal s-au stabilit și se dezvoltă bune relații de prietenie și colaborare, marcate de convorbirile dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, și tovarășul Majhemout Diop, secretar general al Partidului African al Independenței din Senegal, și ne exprimăm convingerea că aceste relații vor cunoaște o continuă amplificare și întărire spre binele popoarelor noastre, al cauzei păcii și înțelegerii internaționale.

Urăm succes deplin lucrărilor congresului dumneavoastră și în îndeplinirea hotărîrilor pe care le veți adopta, în vederea unirii tuturor forțelor progresiste, revoluționare și democratice pentru înfăptuirea transformărilor innoitoare, pentru consolidarea libertății și independenței naționale, pentru fericirea și bunăstarea poporului senegalez.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Tovarășul Constantin Dăscălescu, prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, a transmis primului comisar de stat al Republicii Zaïr, Mabi Mulumba, o telegramă de felicitare în care îi adresează, cu prilejul numirii în această funcție, calde felicitări și cele mai bune urări de sănătate și succes în activitate.

Totodată, este exprimată convingerea că, în spiritul înțelegerilor convenite la cel mai înalt nivel, guvernele celor două țări vor aduce o nouă contribuție la dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie și cooperare dintre Republica Socialistă România și Republica Zaïr.

EVENIMENT ISTORIC ÎN LUPTA TINERETULUI REVOLUȚIONAR, SUB CONDUCEREA PARTIDULUI COMUNIST

(Urmare din pag. I)

mai departe ștafeta glorioasă a tuturor acelora care de-a lungul vremurilor nu au precupețit nimic pentru a ajunge la orizonturile epocii de azi, epoca de aur, — Epoca Nicolae Ceaușescu.

A munci mai bine, cu sporită eficiență, luptînd pentru promovarea noului în gîndire, muncă și viață, pentru creșterea pregătirii profesionale, pentru lărgirea orizontului de cunoaștere, însușindu-și și trăind în spiritul principiilor, normelor și valorilor comuniste, ale eticii și echității socialiste, tineretul patriei ale cărui eforturi sînt unite de către organizația comunistă revoluționară înțelege să răspundă prin fapte minunatelor condiții ce-i sînt asigurate pentru împlinirea celor mai cutezătoare vise, grijii și preocupării părintești pe care o poartă partidul, personal secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Aniversarea a 65 de ani de la crearea U.T.C. din luna martie a acestui an constituie un moment în care tineretul, prin muncă și creație, prin învățătură, prin rezultatele tot mai bune obținute în toate domeniile își reafirmă legămîntul solemn de a urma întotdeauna partidul, de a îndeplini exemplar sarcinile încredințate, de a face totul pentru a se arăta demn de rolul și locul conferit în societate, împreună cu întregul popor luptînd fără preget ca marile programe de dezvoltare economico-socială a patriei, stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului, indicațiile și orientările secretarului general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, să fie duse la îndeplinire în condiții mereu mai bune.

La aniversarea creării organizației lor revoluționare, tinerii României socialiste răspund în întotdeauna prezent la datorie cu sentimentul că menirea lor supremă este de a sluji patria, poporul, de a face totul pentru cauza Partidului Comunist Român — forța politică conducătoare a societății, forța politică conducătoare a poporului în lupta sa eroică spre trepte tot mai înalte de civilizație și progres, în libertate și demnitate.

UN ITINERAR SIBIAN AL CREATIVITĂȚII

● ȘTIINȚĂ
● TEHNICĂ
● PRODUCȚIE

Este aproape un truism să afirmi despre o întreprindere de piese auto cum este I.P.A. Sibiu că este o întreprindere de importanță republicană. Din moment ce aceasta produce peste 50 de mii de tipuri și dimensiuni de arcuri (arcuri înfășurate la rece și la cald, elicoidale, lamelare ș.a.), direcții hidraulice și mecanice, amortizoare hidraulice, instalații de frînă pentru autocamioane și autobuze, precum și alte „sorturi" de piese auto, de vreme ce beneficiari îi sînt toate întreprinderile noastre constructoare de automobile, autocamioane și autobuze și, în ceea ce privește arcurile, quasi-totalitatea întreprinderilor țării, ea nu poate fi decît așa. De aceea este cu atît mai îmbucurător faptul că într-o asemenea întreprindere creația tehnico-științifică, promovarea noului își găsesc un larg cîmp de manifestare.

La întrebarea firească despre modul și gradul de implicare a tinerilor întreprinderii în acest vast proces îmi răspunde secretarul organizației U.T.C., inginerul Tomiță Caius: „Problema aportului nostru, al celor 3 mii de uteciști dintre care 100 de ingineri, la efortul comun al celor 8 mii de încadrați ai întreprinderii de promovare a creativității tehnico-științifice, de introducere a noului în toate compartimentele de producție înglobează cîți puțin cîteva aspecte. Voi reliefa, în primul rînd, cele 5 cercuri de creație tehnico-științifică coordonate de o comisie profesional-științifică condusă de tov. Marinescu Constantin. Marile teme abordate gravitează, în general, în jurul mecano-energeticii, vibratiilor și laserilor. Rezultatele acestei activități pot fi văzute, în chip nemijlocit, de către întreg personalul unității în cadrul unei mini-expoziții permanente de creație tehnico-științifică aparținînd tinerilor, integrată unei expoziții generale a produselor întreprinderii. Roadele cumulate ale activității acestor cercuri de creație tehnico-științifică sînt prezentate în sesiuni de comunicări științifice, cele mai valoroase dintre acestea fiind selecționate pentru a fi prezentate în cadrul unei sesiuni anuale de comunicări prin care, practic, finalizăm mișcarea intitulată generic «Fiecare inginer și tehnician să rezolve o problemă de producție în afara orelor de program». Acestea nu sînt însă singurele forme prin care tinerii organizației se implică în promovarea noului în mișcarea de invenții și inovații. Pe lîngă sesiunile de comunicări mai sus amintite, precum și cele interjudețene și republicane organizate de către C.C. al U.T.C., la care tinerii noștri ingineri își aduc o contribuție substanțială, o modalitate permanentă de catalizare a implementării noului o constituie «Tribuna ideilor». Prin această inițiativă căutăm să asigurăm un circuit democratic, rapid și eficient creativității tehnico-științifice, de la «emițători» — inovatori — către «receptori» — factorii de decizie. Inovațiile, adaptările, raționalizările, într-un cuvînt, ideile novatoare ale tinerilor din toate secțiile întreprinderilor sînt depistate și consemnate de responsabilii însărcinați în chip expres de către comitetul organizației U.T.C. a se ocupa cu această problemă. Apoi, îmi revine mie sarcina, în calitate de secretar al comitetului organizației U.T.C., de a le centraliza și prezenta directorului întreprinderii, tovarășului Simion Ion. Supuse aprobării conducerii întreprinderii și comisiei inginerilor și tehnicienilor, ideile care se dovedesc a fi viabile își găsesc implementarea în practică, în producție, în cel mult o săptămînă. În felul acesta «sărim» niște etape, o serie întreagă de verigi intermediare, scurtăm deci drumul noului către producție, evitînd totodată manifestările birocratice care, în cele mai multe din cazuri, se transformă în dușmanii creativității".

— Cine sînt deci, principalii promotori ai acesteia din urmă la Întreprinderea de Piese Auto Sibiu?

— În proiectarea de scule de calculator aș aminti pe inginerii Cernușcă Dan, Roșa Liviu și Livia Beja, iar în robotehnică pe inginerul Pîzgu Dorin. Dintre aceștia se cere remarcat în primul rînd tînărul inginer inovator Cernușcă Dan, autorul unei freze de frezat în vîrtej care pentru calitățile sale deosebite a fost brevetată. Desigur, dacă ar fi să amintesc pe toți cei ce și-au adus, într-un fel sau altul, într-o măsură mai mare sau mai mică, contribuția la bătălia pentru nou, lista ar fi mult mai lungă. Oricum, pe toți aceștia îi puteți regăsi popularizați, fie prin intermediul afișajului din secții sau al celui din expoziția permanentă a întreprinderii, fie prin emisiile locale ale stației de amplificare a întreprinderii. De altfel nu numai tinerii ingineri „susțin frontul" în eforturile de mai mult și mai bine ale întreprinderii. Alături de ei se află tinerii muncitori ce urmează politehnicile muncitorești pentru tineret, precum și cei afirmați în cadrul olimpiadelor pe meserii. Spre exemplu, în anul ce s-a încheiat, fazele județene ale olimpiadelor pentru meseriile de strungar și frezor, iar, pentru meseria de strungar și faza națională, au fost cîștigate de tineri muncitori, membri ai organizației U.T.C. a întreprinderii noastre. Între aceștia îi voi evidția pe strungarii Tîreanu Ion și Stănescu Gheorghe, cîștigătorii fazei republicane a olimpiadei de profil, la categoriile peste și, respectiv, sub 26 de ani.

— Ce-și propun, pentru 1987, tinerii unității în domeniul creației tehnico-științifice?

— Vom prelua, din planul de măsuri un număr de 43 de teme de cercetare și producție, acțiune pe care o dorim finalizată în cinstea marii sărbători națională a poporului nostru de la 23 August. Avem încheiate, totodată, cu întreprinderea, 2 contracte de cercetare în domeniile robotehnicii și tehnologiilor neconvenționale de sudură. Sperăm de asemenea ca să putem iniția primii pași către împlinirea visului nostru de perspectivă: a contribui la trecerea întregii activități a întreprinderii pe calculator.

Bogate și importante realizări, frumoase și temerare proiecte — iată deci bilanțul cu care tinerii de la Întreprinderea de Piese Auto onorează aniversarea a 65 de ani de la întemeierea organizației revoluționare a tineretului.

ADRIAN POP

ACȚIUNI SUȘTINUTE, OPERATIVE LA DESZĂPEZIRE

● IAȘI

Și în județul Iași ninsorile din ultimele zile au afectat o serie de unități economice, în special căile de acces către unele secții sau depozite de combustibil, fapt ce a impus acțiuni ferme de deszăpezire, la înfăptuirea cărora tinerii uteciști și-au adus pe deplin contribuția, astfel că procesul de producție nu a avut de suferit. Așa cum ne preciza tovarășul inginer Dan Ștefanache, secretar al Comitetului municipal Iași al U.T.C., pe lîngă aceste acțiuni desfășurate în incinta unităților, peste 20 de mii de tineri au acționat în diferite puncte ale municipiului Iași, deszăpezind principalele artere de circulație și reușind să înlăture în cel mai scurt timp căderile considerabile de zăpadă.

Într-un timp scurt au fost degajate de zăpadă și căile de acces la depozitul de combustibil solid (ce poate înmagazina aproximativ 450 de mii de tone de lignit) care asigură rezerva de funcționare a termocentralei de la Holboca. Așa cum ne spune Ioan Grigore, secretarul comitetului U.T.C., datorită eforturilor a peste 100 de tineri, fluxul de asigurare al combustibilului pentru turbogeneratorul nr. 1 de 50 MW în funcțiune nu a avut de suferit; la fel și cazanul nr. 1 și nr. 2. Brigăzi ale tineretului, formate din constructori și energeticieni, lucrează acum într-un ritm susținut pentru conectarea la sistemul energetic național înainte de termen a turboagregatului nr. 2 și a cazanului nr. 3. Datorită măsurilor luate este asigurată rezerva de funcționare a termocentralei timp de o lună, acum în anotimpul friguros, cînd în medie 10 navete de cale ferată cu lignit ajung zilnic aici din bazinele carbonifere ale țării. Deși condițiile atmosferice sînt neprielnice, ritmul de lucru cunoaște o intensitate normală, operațiunile de montaj desfășurîndu-se conform graficului.

La Întreprinderea „Tehnoton", secretara comitetului U.T.C., Mihaela Oghină, se afla în mijlocul tinerilor la deszăpezirea drumului de acces în întreprindere. Ne concentrăm cu toții atenția, muncitori și specialiști, pentru a asigura desfășurarea bune condiții a muncii noastre care în ultima vreme a cunoscut succese remarcabile. Anul trecut au fost asimilate 10 tipuri noi de aparate și echipamente, ceea ce a contribuit la creșterea ponderii valorii noi la circa 15 la sută din volumul total al producției. Pe această cale a sporit și valoarea producției marfă, indicator depășit anul trecut cu aproape 9 milioane lei. Astăzi, cînd am realizat în întreprinderea noastră stația de radio comunicații de tip BLU, cu o putere de 400 de W, trebuie să spunem că tinerii din unitatea noastră au reușit să se achite în mod corespunzător de sarcina de a realiza la timp această premieră industrială. Și la Întreprinderea „Nicolina", datorită muncii susținute a peste 150 de tineri care au participat la deszăpezire, procesul de producție se desfășoară normal, ne precizează secretarul Comitetului U.T.C. Damina Blaj. Mecanicii și specialiștii noștri își continuă eforturile pentru asimilarea în fabricație a unui număr sporit de piese și subansamble, în vederea creșterii gradului de integrare a producției. Un recent exemplu îl constituie realizarea cu eforturi proprii a porții motoare prevăzute cu tamburi conice curbe și, în același timp, a subansamblurilor destinate tuturor tipurilor de autogrevere. Oamenii muncii din Întreprinderea ieșeană raportează încheierea primei luni a anului cu realizarea tuturor contractelor la export.

C. BORDEIANU

● MUREȘ

Prognoza pe luna februarie prevede o vreme rece, geroasă. Se pare că meteorologii nu dau greș. O realitate de care trebuie să țină seama edilii localităților, toți factorii investiți cu responsabilități în desfășurarea normală a activității economice și sociale. La Comandamentul județean pentru deszăpezire aflăm că întreaga activitate se desfășoară normal. În unitățile economice, în localități și pe drumurile publice s-au luat toate măsurile necesare care asigură buna aprovizionare a locurilor de muncă și a populației cu bunuri de larg consum. „Toate măsurile înseamnă în primul rînd nominalizarea echipelor colectivelor de tineri cu sarcini de intervenție operativă pentru deblocarea căilor de acces spre depozite și magazii de materii prime, pentru prevenirea îngheților unor utilaje și instalații cu regim de funcționare în aer liber. Eforturi susținute se depun în unitățile forestiere, în schelele de foraj și producție a gazelor naturale pentru a păstra curate drumurile către parchetele din munți și, respectiv, sonde în vederea asigurării bunei funcționări a activității de foraj și transport al gazelor spre beneficiari, al lemnului spre întreprinderile prelucrătoare.

Ca în întreaga țară la 1 februarie și în județul Mureș a început recensămîntul animalelor domestice. Acțiunea de mare importanță pentru dezvoltarea zootehniei coincide în aceste zile cu numeroase acțiuni menite să asigure o bună întreținere a animalelor. În cursul zilei de sîmbătă și duminică, se declara tînărul Marin Rafa, primarul comunei Boiu, la care 5 brigăzi ale femeilor montatoare echipele de cooperatori au lucrat la înlăturarea zăpezii de pe căile de acces spre depozitele de furaje, au transportat furaje în bucătăriile furajere și în preajma acestora, asigurînd necesarul de furaje pentru minimum 3 zile, au luat măsuri în vederea prevenirii unor accidente, au verificat și verifică permanent instalațiile de adăpare și evacuarea apei și fecalelor la grajduri".

Înlăturarea zăpezii, menținerea practicabilității drumurilor comunale și județene, prevenirea înghețării instalațiilor și utilajelor necesare funcționării de producție sînt obiective de strictă actualitate pentru colectivele de oameni ai muncii din toate orașele și satele județului Mureș.

MIRCEA BORDA

● TIMIȘ

Rigorile iernii au impus sporirea eforturilor pentru înlăturarea efectelor negative ale gerului și zăpezii căzute din belșug zilele trecute, în județul Timiș. În prim-plan s-au situat colectivele de oameni ai muncii din unitățile industriale, chemate să desfășoare activitatea productivă în flux neîntrerupt. Iată de ce o atenție sporită se acordă asigurării transportului optim în și spre întreprinderi, pentru a permite aprovizionarea ritmică cu materii prime și materiale și circulația corespunzătoare a produselor finite.

Din faptele cotidiene ce au marcat participarea largă a tineretului la amplele acțiuni de deszăpezire din municipiul Timișoara am reținut cîteva ce reflectă ideea că acolo unde există mînă de gospodari bărbați treburile merg bine, indiferent de anotimp, cînd acțiunea colectivului este promptă și fermă. Așa bunăoară pe cînd Bozianului, artera principală a unei importante zone industriale, cîteva sute de oameni erau în stare să facă ceva, s-au intervenit în grabă cîteva tractoare și lopețile de zăpadă au ajuns pe drumul de acces al unității. Remarcăm, în acest context, inițiativa unor muncitori de la Întreprinderea „Electromotor" și I.A.S. Liebling, de la alte unități de pe această platformă, și la Întreprinderea Mecanică s-au luat măsurile necesare pentru deblocarea căilor de acces și a căilor ferate uzinale, uteciștii participînd și la celelalte acțiuni de deszăpezire din această parte a orașului. Nu în ultimul rînd îi menționăm pe muncitorii din care acționarii de fiecare dată, colectivele de elevi de la Întreprinderea „Electromotor", „Electroaparat", „8 Martie" și din alte unități, prezențe active pe teren ale eliminării oprelișilor și efectelor iernii. Alții, ca de altfel și la Regionala C.F.R., Direcția de drumuri și poduri, Direcția județeană de poștă și telecomunicații, în unitățile numeroase, există o permanentă grijă pentru ca, și-n această perioadă, circulația să fie fluentă, motiv pentru care, astăzi, se poate aprecia că-n municipiul Timișoara, și desigur și-n alte localități din județ, activitatea economico-socială înregistrează un pulș normal.

C. GHEORGHE

TV

LUNI, 2 FEBRUARIE 1987

20,00 Telejurnal. 20,15 Energia — o problemă a noastră, a tuturor. 20,25 Orizont tehnico-științific. ● Documentar. Hidrogenul — combustibilul viitorului. ● Actualitatea medicală: Farmacia naturii. ● Breviar: Saloane ale ingeniozității. 20,40 Tezaur folcloric (color). ● Cîntece și amintiri despre cîntec cu Alexandru Grozuță. 20,55 Roman foileton (color). „Calvarul". Ecranizare după romanul omonim de Alexei Tolstoi. Regia Vasili Ordinski. Ultimul episod. 21,50 Telejurnal. 22,00 Încheierea programului.

Din activitatea unităților agricole distinse cu titlul de „Erou al Noii Revoluții Agrare"

I.A.S. Liebling, județul Timiș

UN PERIMETRU AL PERFORMANȚELOR ÎN ZOOTEHNIE

Inițiata, de fiecare dată, discuțiile cu inginerul Nicolae Rămneanțu, directorul I.A.S. Liebling, unitate distinsă cu titlul de „Erou al Noii Revoluții Agrare" pentru obținerea unei producții medii de lapte de 5 010 litri, la un efectiv de 690 de vaci furajate. Calm, reputatul specialist se conduce prin universul profesiei de mare performanță, relevînd adevăruri desprinse din experiența acumulată de-a lungul anilor și din înțelegerea exactă, în spiritul posibilităților locale, a marilor cerințe puse în fața acestui sector de bază al agriculturii. În acest sens, gîndind la perioada ce urmează, directorul unității ne spunea: „Am început mai bine ca oricînd. Avem cîte 11 litri de lapte în medie pe întregul efectiv de animale din rasa Bălțata românească. Și la ovine avem un demaraj bun. Cînd alții de-abia încep perioada de fătare, noi am încheiat-o deja cu un procent de 120 la sută la 5 000 de oi-mamă. Cît despre restul, e bine! Avem furaje destule — aici ne e secretul! — acum procurăm sămînță bună pentru viitoarea bază furajeră și, mai ales, pregătim oamenii înzestrîndu-i cu cunoștințe superioare, pe măsura recoltelor pe care dorim să le obținem".

Fiind anotimpul învățămîntului agrozootehnic n-am rezistat tentației de a-i solicita cîteva din elementele pe care ar trebui să le cuprindă orice lecție despre zootehnia de vîrf. Le-am reținut convins fiind că ele explică frumos ceea ce fac cei de la Liebling pentru obținerea producțiilor record: „Animalele au nevoie de îngrijire tot mai atentă. Înțelegînd prin aceasta un așternut bun de paie, cald, un furaj de calitate și dragoste din partea celor care le îngrijesc. Să nu uităm că țăranul român și-a respectat întotdeauna semenul care creștea vite frumoase. Noi nu trebuie să schimbăm condițiile în care s-a format o rasă, ci trebuie să le îmbunătățim. Stabulația liberă este și trebuie să fie doar o conie modernă luată de la țăranul român care-și crește animalele în curte, aproape de fîn. Nou! — factor de progres — pătrunde în general greu în viața oamenilor și pentru a fi de real folos trebuie să ții seama de specificul zonei, de cei care-l vor aplica, de condițiile concrete. Necunoscînd funcționalitatea unor lucruri poți compromite idei de altfel minunate. Aplicîndu-l însă corect la situația ta obții mari avantaje. De exemplu, pășunatul sistematic ne-a sporit producția animaliră raportată la un hectar de bază furajeră. Sau erbicidele care ne sînt vitale pentru menținerea fără buruieni a 10 000 de hectare. Curajul de a încerca noul ți-l dă numai pregătirea profesională permanentă. De aceea, la cursurile agrozootehnice, fiecare trebuie să știe ce este mai nou în domeniul său, pentru a vedea ce se poate adapta și la Liebling..."

Iată, deci, sensul adevărat al efortului de asimilare a noii cunoștințe agrozootehnice care umple orele de răgaz din aceste zile de iarnă la Liebling. Și, de bună seamă, în scopul generalizării experienței pozitive din fermele fruntașe, deschizătoare de drumuri, aici se amintește și despre munca de selecție și ameliorare, o muncă migăloasă, de ani de zile. Căci, un specialist în zootehnie, pentru a lăsa ceva trainic în urmă, trebuie să lucreze pe minimum 5 generații de animale. Teoriile viitorului — ingineria genetică, divizarea embrionului, sexarea selectivă, transformările embrionilor congelați — sînt deja în atenția specialiștilor de aici, căci ele sînt căile spre progres, un progres care nu vine de la sine, ci prin căutări, cu tenacitate și pasiune științifică.

Vorbindu-ne despre I.A.S. Liebling, inginerul Rămneanțu nu uită nici de viitorul apropiat și nici de programele în perspectivă. Căci nu mai este mult și vine primăvara, care trebuie pregătită în amănunt încă de pe acum, de cu iarnă, anotimp hotărîtor pentru bunul mers al celorlalte mari campanii. Așa că cei de la Liebling sînt printre primii din județ nu numai la lapte, ci și la reparatul utilajelor agricole. Cît despre cultura mare sînt premise pentru un an bun, nu doar prin ceea ce s-a realizat, încă din toamnă, ci și prin ceea ce este prevăzut a se face curînd, cu grijă și respect față de pămînt, față de brazda întoarsă, cu dragoste pentru rodul bogat. Nu în ultimul rînd, o lecție foarte bine însușită rămîne pregătirea bazei furajere căci, chiar dacă acum finarele sînt pline și ajung pînă-n vară, la toamnă ele trebuie să fie și mai consistente. „Și tot de domeniul viitorului apropiat — mărturisește directorul — va fi și producția de 6 000 litri de lapte, obiectiv necesar și direct pentru gîndurile noastre de mai bine, realizabil pe baza condițiilor existente în unitate". Mai mult chiar, dincă curs unei inițiative îndrăznețe, caracteristică de altfel adevăraților revoluționari din agricultură, specialiștii de aici au deschis și o „fermă a viitorului", populată cu 300 de animale, cu sporuri medii zilnice de 0,5 kg, în a cărei bază furajeră se experimentează 3 soiuri de lucernă. O fermă cu doar doi îngrijitori, dar rînduită astfel încît modernul și tradiția în ceea ce privește furajarea și întreținerea animalelor să-și dea mîna în scopul eficienței maxime.

Desigur, fiecare sector de muncă, fiecare dotare tehnico-materială poartă aici amprenta utilității, a adaptării la strictul necesar pentru dezvoltarea optimă a animalelor, fiind justificată științific și validată prin rezultate. Curajul de a face altfel decît alții, de a experimenta mereu, ți-l dă valoarea oamenilor, prețuirea lor. Sistemul de întreținere a tineretului taurin în adăpost semideschis, de pildă, șochează doar pînă ce primesc explicațiile de rigoare și văd roadele lui concrete. Dar, fără a încerca nu izbutești nimic căci, cum spunea Nicolae Rămneanțu, „Cine face agricultura se află într-o continuă competiție cu timpul și cu el însuși" — veritabilă lecție de angajare revoluționară, pentru noi și importante progrese, în spiritul mobilizatoarelor obiective ale noii revoluții agrare din țara noastră.

GHEORGHE CRIȘAN

MOBILIZATOR PROGRAM DE MUNCĂ

(Urmare din pag. I)

în raport de munca și calitatea fiecărula, întărirea răspunderii fiecărui cadru de conducere, a fiecărui om al muncii în îndeplinirea neabătută a îndatoririlor ce le revin, a sarcinilor încredințate. Munca de partid, activitatea organizațiilor de tineret, în domeniul pregătirii profesionale, al educației, în dezvoltarea științei, învățămîntului, culturii, deci al ridicării nivelului general de pregătire și cunoștințe trebuie apreciată după modul în care este realizat planul de dezvoltare economico-socială a țării. Aceasta este problema hotărîtoare în etapa actuală a dezvoltării socialiste a patriei și acestei probleme i se subordonează toate celelalte activități.

Cu alte cuvinte, numai făcînd totul pentru a înfăptui prevederile planului, hotărîrile Congresului al XIII-lea al partidului, în ce privește dezvoltarea economico-socială a țării, numai îndeplinindu-ne în cele mai bune condiții sarcinile încredințate putem avea siguranța datoriei împlinite, realizările în producție constituind principalul criteriu al aprecierii întregii munci. Avem în acest sens asigurate toate condițiile tehnico-materiale, am demonstrat că stă în puterea noastră, în puterea oamenilor muncii, să înfăptuim spre binele și fericirea tuturor obiective dintre cele mai îndrăznețe. Acum este important să trecem cu răspundere, cu spirit revoluționar la transpunerea în viață a măsurilor stabilite, pentru realizarea exemplară a sarcinilor de plan, a tuturor programelor de dezvoltare multilaterală a patriei.

EXPLORARE ÎN ADÎNCURI

(Urmare din pag. I)

ci și punerea în pericol a vieților oamenilor. Asta am învățat la Leurda: că scoaterea cărbunelui este o știință din ale cărei legi precis stabilite nu ai voie să ieși. A urmat, în 1979, transferul la o altă mină din I.M. Comănești, la Lumina, ca șef de sector. Răspunderea a crescut. Am reușit ca, împreună cu oamenii de acolo, în doi ani cît am condus acest sector, să ieșim primii pe întreprindere. Aceasta a fost a doua probă de foc pe care, ajutat de tovarășii mei, am trecut-o cu bine. Începînd cu 1981 mi s-a încredințat conducerea celui mai greu sector al întreprinderii, Vermești, unde ne aflăm acum".

Din spate îl strigă cineva. Schimb de vorbe, un dialog scurt, plin de termeni de specialitate, din care înțeleg totuși că inginerului i se raporta că totul este în ordine, munca se desfășoară normal.

„Vorbeam despre dificultatea exploatării în sectorul nostru... (Nu-i mai aud cuvintele, pe lîngă noi trece vîjîind o locomotivă de mină trăgînd cîțiva vagoneți încărcați cu cărbune, care scîlțîie albăstriu în lumina becurilor din tavan)... afluențe de apă, straturile de cărbune înclinate la 15—40 de grade. Toate fac mai dificilă munca oamenilor din acest sector". „Ei sînt probabil cei mai buni mineri ai întreprinderii". „Nu pot să spun asta. În general, despre un miner nu se poate spune că este mai bun sau mai puțin bun. El este miner și atît". „Și, totuși...". „Dacă vom obține și anul acesta locul I în întrecerea dintre sectoare, dacă-i vom întrece din nou pe vechii mei tovarăși de la Lumina, atunci...". „Deci, sectorul Vermești este cea mai dificilă școală de mineri din tot bazinul Dîrmăești-Comănești". „Da. De altfel cei ce au absolvit-o sînt oameni de nădejde acum, pe la alte mine unde au funcții de răspundere. Inginerul Petrică Pandelea, subinginerul Nicolae Ardelean, aflați acum la Leurda, sînt doar două exemple pe care mi le amintesc acum".

Din față se apropie cineva. Lanterna îi scîlțîie. Mișcînd-ne, ampul reușesc să-l prind în cone de lumină al lanternei mele. Poartă în mînă o trusă cu aparate complicate. Facem cunoștință. Eugen Merișcă este continuatorul unei vechi tradiții muncitorești a familiei sale. Bunicul său a lucrat tot la I.M. Comănești. Tatăl său este maistru la sectorul Leurda, Eugen Merișcă este topograf miner, adică răspunde, la numai 22 de ani, de măsurătorile în subteran și la suprafață, de direcția de înaintare a lucrărilor miniere. O răspundere mare, de care tînărul se achită foarte bine. El este, după cum îmi spune inginerul Dascălu, omul care cunoaște subteranul ca pe propria-i casă și că are nu numai imaginea minei așa cum este ea astăzi, ci și pe cea din viitor.

Minier din Comănești, a plecat în Capitală să îmbrățișeze meseria de sudor. A lucrat la „Vulcan". De ce s-a reîntors la Comănești? „Și sudoria este o meserie frumoasă. Cîștigam și la „Vulcan" foarte bine. M-am întors acasă, la mină, pentru că îmi place lupta cu cărbunele. Tata a fost sondor, tot o meserie dură ca a mea. Numai că el nu vedea petrolul decît cînd era învins, cînd, bătut de inteligența omului, se furișa prin conducte. Mie mi-a plăcut să-mi privesc adversarul, cărbunele, în față, să mă înfrunt cu el „la el acasă", aici, jos, unde este puternic. Vedeți (îmi arată cu mîna fîșiile negre). Pare-a sînt pietrele dintr-un zid de cetate. Zidul acesta a fost rînduit așa, acum sute de mii de ani, iar noi, într-o singură zi, îl modificăm".

Ieșim. Zăpada strălucește orbitor. Vagoneții trec pe lîngă noi, împinși de o locomotivă mărunță, de băgat în buzunar. Ioan Dascălu se interesează dacă au mai fost probleme cu transportul. Nu! Totul merge bine!

„Cel mai bun agricultor"

Ediția a XV-a a concursului național profesional „Cel mai bun agricultor" a reunit la Timișoara, în zilele de 29 și 30 ianuarie, peste 200 de participanți, reprezentanți ai unor unități agricole fruntașe din întreaga țară, cu bune rezultate în cultura cerealelor, legumelor, viței de vie și a pomilor fructiferi. Manifestarea, constituită într-un util schimb de opinii în direcția generalizării metodelor și tehnologiilor moderne de cultură, a experienței pozitive în obținerea unor recolte record, a reliefat totodată pregătirea profesională a tinerilor specialiști, participarea lor responsabilă la efortul unanim în scopul înfăptuirii neabătute a obiectivelor noii revoluții agrare. Înscrisă în amplu seria de acțiuni dedicate aniversării a 65 de ani de la crearea organizației revoluționare de tineret, concursul a demonstrat, o dată în plus, că acolo unde există pasiune și dăruire, dragoste pentru meseria aleasă, pentru rodul bogat al pămîntului, succesele sînt pe măsura investițiilor făcute, că progresul în agricultură este la îndemîna celor care încearcă și perseverează, abordînd domenii noi, căutînd soluții de mare randament. Iată de ce, în cadrul probelor scrise sau practice, în întrecerea cu public, au avut loc dispute pasionante, cîștigătorii dovedindu-se cu adevărat cei mai buni specialiști. Juriul, competent și atent, a hotărît acordarea următoarelor premii: categoria sub 30 de ani: A. cereale: 1. Silvica Andrei — S.C.C.I. Valul lui Traian, jud. Constanța; 2. Teodor Groza — C.A.P. Brad, jud. Hunedoara, 3. Dana Preda, — C.A.P. Morunglav, jud. Olt; B. legume: 1. Monica Petrov, C.A.P. Variaș, jud. Timiș; 2. Gheorghe Caba — C.A.P. Dărăbani, jud. Botoșani, 3. Elena Șova — S.C.L. Bacău; C. pomicultură: 1. Vasile Dulgheru — C.A.P. Răucești, jud. Neamț; 2. Ioan Oprescu — S.C.P.P. Voinești, jud. Dîmbovița, 3. Elena Precup — S.C.P.P. Valul lui Traian, jud. Constanța; D. viticultură: 1. Alexandru Chereches — S.C.P.P. Vîlle, jud. Satu Mare, 2. Mihaela Mihăescu — I.A.S. Dealul Mare, județul Prahova, 3. Virgil Vizitiu, C.A.P. Tomești, județul Iași. Peste 30 de ani: A. cereale: 1. Iustin Budulan, C.A.P. Vădăstrița, jud. Olt, 2. Mihai Andrieș, S.C.A. Podu Iloaiei, jud. Iași, 3. Nicolae Cezar, S.C.C.I. Valul lui Traian, jud. Constanța; B. legume: 1. Nicolae Poenar — A.E.S.C.H. Deva, jud. Hunedoara, 2. Alexandru Oțelea, C.A.P. Hinguleștl, jud. Vrancea, 3. Iorgica Furiș, A.E.S.C.V. Boureni, jud. Dolj, C. pomicultură: 1. Ioana Nițuleasa, C.A.P. Adincata, județul Suceava, 2. Eugenia Marinescu, S.C.P.P. Valul lui Traian, județul Constanța; 3. Teodora Avădanei, C.A.P. Tîrgu Neamț, județul Neamț și D. viticultură: 1. Filip Vanc, S.C.P.V.V. Miniș, județul Arad; 2. Niță Neculăiță, I.A.S. Odobești, jud. Vrancea, 3. Gheorghe Suciu, I.A.S. Lechința, jud. Bistrița-Năsăud.

GHEORGHE CRIȘAN

ROMÂNIA, 30 MAI – 8 IUNIE,

C.M.U. DE HANDBAL MASCULIN (EDIȚIA A X-A)

Prefață la o mare competiție

Azadar, anul acesta, la tineresci vrîstă, un eveniment sportiv de amvergura și pa lîna noastră — **Campionatul Mondial Universitar de handbal masculin, ediția a X-a, jubiliară.** Este o sărbătoare pentru acestei competiții în România nu este chiar la prima plăiașe. Țara noastră are un sport important în acestea, ceea ce reușește aportive mondiale de studențimea noastre. Este ve vîte a politicii partidului și statului nostru de dezvoltare a tineretului, a orașului sportiv care-i asvoltă dovoltă activitate de educație fizică și sport, ca fenomen social de amestecă majoră și cu mijloc de educare și formare multilaterală a tineretului generoșii. Este, în același timp, expresia concretă a sportivi universitar, competițiile internaționale ale acestuia derulate cu o modalitate și forțe ale unor de iniciative și legăturile de prietenie și colaborare a societăților de studenți, de afirmare a ideialurilor și năzuințelor tineretului și pace a tineret generoșii, considerente de ordin și schimbate, cu pregnanță și scoate internaționale de tineretului **secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele României socialiste.**

Ineștie de a prezenta un acuri istoric și complexitate cu va avea loc în țara noastră în perioada 30 mai — 8 iunie ale și rezultatele dobîndite de sportivii noștri în cadrul ediției precedente, să ne referim la ceea ce pentru ei este sportul tînăr nostre — prin forțele și mijloacele care au atribuit în mișcarea sportivă din România. în ai ani de fuk ne gîndim, deoarece, în acest sport, U.A.S.C.R., Ministerul Educației și Învățămîntului și C.N.E.F.S. — la dezvoltarea, în perspectivă a mișcării mondiale studențești, pornind de la o apreciere a prezenței și în celelalte competiții studențești : reprezentarea la Universiada de fotbal a cuceri locului al doilea la ediția de campionat mondial unitatea și coeziunea de ordin și structurile succesa. Ieșa, în-au reușit baschetbalistii — au-au inserie prin acum, în ultimul moment, cînd titlul mondial este cîștigat de echipa de la Universitatea din Belgrad, de-al doilea, de-al treilea și al patrulea, de-al cincilea și al șaselea, de-al șaptelea și al opt-lea, de-al nouălea și al zecelea loc fiind ocupate de echipe din Cehoslovacia, Ungaria, Polonia, Franța, Iugoslavia, Italia, Olanda, Spania, Suedia etc.; ediția a III-a, R.F.G., 1960 (13 lari participanți); I. Cehoslovacia, II. Polonia, III. Slovacia, ediția a IV-a, Cehoslovacia — 1963 (10 echipe) I. U.R.S.S., 2. Cehoslovacia, 3. Romania ediția a V-a, Suedia — 1967, Romania cuceș. locul al patrulea, ediția a VI-a, Italia — 1969 (8 echipe) I. U.R.S.S., 2. Romania, ediția a VII-a, Franța — 1971 (8 echipe) I. Romania, ediția a VI-a, Romania — 1975 (12 participanți) echipa noastră cîștigătoare din nou trofeul, și se duce și Cehoslovacia, ediția a VII-a, Polonia — 1978 (8 echipe) I. Romania (28—25 în finală, cu echipa U.R.S.S.), ediția a VIII-a, Franța — 1980 (14 participanți) I. Romania (28—16, în finală, cu Franța), ediția a IX-a, Cehoslovacia — 1982 (8 echipe) I. U.R.S.S. (28—20 în finală cu U.R.S.S.) R.F.G. — 1985 (14 participanți) echipa noastră a cîștigat al treilea consecutiv din nou trofeul, și se duce și Cehoslovacia, ediția a X-a, Belgrad — 1987 (8 echipe) I. Romania (28—25 în finală cu echipa U.R.S.S.).

Ce mai ar rămîne de spus despre ediția a X-a, ediția jubiliară, ediția a X-a, ediția, din Rondul al zecelea al competiției, ediția a X-a, ediția, din Rondul al zecelea al competiției, ediția a X-a, ediția, din Rondul al zecelea al competiției

PRESEDINTELE NICOLAE CEAUSESCU — UN STRĂLUCIT PROMOTOR AL POLITICII DE PACE, INTELEGERE ŞI COLABORARE ÎNTRE TOATE STATELE LUMII

Articole şi comentarii apărute în presa internaţională

Gândirea politică şi acţiunea secretarului general al partidului, preşedintele României, tovarăşul Nicolae Ceaşescu — consacrat ulei de maestru în arsenalul umanului român, în care subliniază: **Preşedintele României este un remarcabil gânditor şi militant public, inteligent şi nonconformist pe care mai bune tradiţii ale gândirii socio-politice româneşti, pe o profundă cunoaştere a realităţilor din România, a potenţialului naţional-istoric al acestei ţări, de progres.**

Analizînd atent şi necontenit evoluţia social-economică, preşedintele Nicolae Ceaşescu **face un rol bătător la ebaşe-rarea politicii interne şi externe a ţării, a programului complex de ridicare a acestei ţări la nivelul societăţilor multilateral dezvoltate.**

În condiţiile contemporanei — scrie ordonanţă nigeria — preşedintele Nicolae Ceaşescu, eminenţă personală a vieţii politice internaţionale, apare drept un militant ferm în a-ceţiune şi în acţiunea, a tuturor statelor la soluţionarea problemelor majore ale omenirii: realizarea determinării totale şi generale, în primul rînd a celei nucleare, eliminarea unui sistem de securitate şi cooperare în Europa şi în întreaga lume, eliminarea subdezvoltării şi stabilirea unui nou ordin economic mondiale, democratizarea relaţiilor internaţionale.

Concepţia preşedintelui Nicolae Ceaşescu, de valorificare păcii şi realizarea determinării — se axă — în viziţie diferită serie de principii fundamentale, pe care, ca maniere, acestea ar constituţi ai asigurare unui cîtlibru de lume pentru ştii se realizeze un prin cursa înarmărilor, ei, dimpotrivă, prin dezarmare treptată, ajungînd-se la un nivel cît mai scăzut posibil al armamentelor, prin mobilizarea tuturor forţelor politice progresiste, a opinioni publice, a maselor largi populare în lupta pentru pace şi pentru eliminarea mai drepte şi mai de-mocratice a unor conflicte şi stăruirea pentru ca ei, prin dialog şi tratative, pe principii de egalitate şi respect reciproc, ştiinţă şi cultura, relaţiile Nicolae Ceaşescu, ştiinţa